

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra FRIGJORT (1896)

Citation: Schandorph, Sophus: "Vilhelm Vangs Studenteraar - Frigjort. - 1905", i Schandorph, Sophus: *Vilhelm Vangs Studenteraar - Frigjort. - 1905*, 1904-05, s. 354. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph08-shoot-idm140271715551008/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Vilhelm Vangs Studenteraar - Frigjort. - 1905

taget al min verdslige Fornuft fangen under Troens Lydighed. Han har vist sig for mig i Drømmesyner: Blandet randt fra Naglegabene paa Hænder og Fødder og fra Lansestikket i Siden, og jeg indsugede Bloddraaberne med mine Læber, og da sagde jeg til ham i Drømme: Ja, jeg véd, hvad Du byder mig, o min Sjæls højtelskede! Jeg skal udgyde mit Blod efter Dit Eksempel. Ja, mine Brødre og Søstre! Jeg drager ud paa Mission blandt vantroende og Hedninger for at tale Livsens Ord til dem i Ørkenens Sand, under Palmernes Skygge, og ikke vil jeg have Guld, Sølv eller Kobber i mit Bælte, jeg vil vedblive at være fattig, og som Hjob vil jeg synge, ikke med Klage, men med Jubel: Nøgen kom jeg fra Moders Liv, nøgen vender jeg igen tilbage. Amen!

— Hun har da sort Silkekjole paa, hviskede Bertel Knudsen. Jeg skulde ellers inte ha' no'et mod, at hun var, som hun sagde, for hun ser ud til at have Bygningstømmer i sig til at blive en rigtig Slaggige.

Forsamlingens hele Holdning røbede en forlegen Kulde. Lægprædikantens usammenhængende Tale og stakkate Udbrud syntes trods al Mangel paa Logik at blive bedre forstaaede end denne oratoriske Mystik. Over for den Slags Kultur var den Slags Folk mistænksomme eller uforstaaende. Under dyb Tavshed gik Fruen ned efter atter at have beslåret sig. Jyden kløede sig atter under Huen og syntes skuffet over sin Protégées Optræden. Han rakte hende en slap Haand, da han førte hende til Sæde paa Græstørvestuen.

Alma havde rejst sig. Hun følte sig oprørt til sin inderste Sjæl. Hun greb Bertels Arm og sagde:

— Jeg vil bort.

Han hviskede:

— Aa bi barsens, til de har sunget færdig. Husk paa, at min Forretning er lige i sin Begyndelse. Der staar Afholdskromanden, han er en af de mest skinhellige, og han har givet mig Kik paa en Ordre paa 200 Flasker af diverse mousserende Artikler.

Bertel skottede op til Alma. Han ventede en Anerkendelse for sin dannede Udtrykssmaade. Hun føjede ham og blev.

Men lige som den sidste Salme endte, hørte hun Vognraslen og et Piskeknald, saa op mod Vejen, kendte Kaptejn Halds Køretøj med Lars paa Forsædet og Fru Cederhjelms paa det

andet Sæde. Med et Udraab af Glæde og Befrielse løb hun op mod Kørevejen og vinkede. Hun var sikker paa, hvor hun havde hjemme.

— Smaa Slag, Almamor! raabte hendes Broder, husk paa, at jeg er et ført Menneske, og at det er varmt.

XXIII.

Køretøjet holdt stille. Fru Cederhjem bøjede sig ned mod Alma.

— Men hvad, mit Barn . . . gaar De endnu til den Slags Kultus? Ja De véd, at De har Deres Frihed.

— Jeg skal fortælle Dem det altsammen, svarede Alma aardeles . . . min Broder kom . . .

— Hvem . . . han med Byggeprokuratøren?

— Nej, den anden . . .

— Ham har jeg ikke hørt Tale om.

Alma vendte sig om og saa Bertel i fuldt Løb hen mod det Køretøj, han var kommen i, og som med løsnede Skagler holdt inde paa Marken tæt ved Vejen, mens Hesten stod andægtig fordybet i sin Mulepose. Han raabte en fra Grusgraven opstigende Mand an og gav ham en Besked.

— Han vilde maaske aflægge os en Visit, sagde Fru Cederhjem. Han maa vel ogsaa have noget at tale med min Broder om. Hjælp Frøkenen op, Lars, og hold, til den Herre der kommer.

Bertel Knudsen hilste høflig til alle Sider i Menigheden, sagde et Par Ord til Prædikanten, lagde Hovedet ømt paa Siden over for Fru Blunk, gav en Besked, og med Forsøg paa at gaa som en flot ung Kavallér efter sin Forestilling om en saadan, gik han hen til Kaptejn Halds Vogn. Alma sad allerede ved Siden af Fru Cederhjem og var meget forlegen til Mode. — Bertel tog en Kam op af Lommen og lod den harve hans Skæg.

— Vil De præsentere mig, lille Alma? sagde Fru Cederhjem.

Alma stammede:

— Baronesse Cederhjem — min Broder . . . ja, hvad er Du . . .

— I vore fremskredne Tider er enhver merkantilt uddannet Mand Grosserer, sagde Bertel til Alma i en overlegen forma-